ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

10. února 2011 *

Ve věci C-260/09 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 10. července 2009,

Activision Blizzard Germany GmbH, dříve CD-Contact Data GmbH, se sídlem v Burglengenfeld (Německo), zastoupená J. K. de Preem a E. N. M. Raedtsem, advocaten,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená S. Noëm a F. Ronkesem Agerbeekem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, J.-J. Kasel, M. Ilešič (zpravodaj), E. Levits a M. Safjan, soudci,

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem navrhuje společnost Activision Blizzard Germany GmbH (dále jen „Activision Blizzard"), která jedná jako právní nástupkyně společnosti CD-Contact Data GmbH (dále jen „CD-Contact Data") zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 30. dubna 2009, CD-Contact Data v. Komise (T-18/03, Sb. rozh. s. II-1021, dále jen „napadený rozsudek"), kterým Soud snížil pokutu uloženou CD-Contact Data a ve zbývající části zamítl žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Komise 2003/675/ES ze dne 30. října 2002, v řízení podle

článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution a COMP/36.321 Omega – Nintendo) (Úř. věst. 2003, L 255, s. 33, dále jen „sporné rozhodnutí“). Toto rozhodnutí se týkalo souboru dohod a jednání ve vzájemné shodě určených k omezení paralelních vývozů na trhu s konzolemi videoher značky Nintendo a herními kazetami určenými k použití s těmito konzolemi.

Skutečnosti předcházející sporu

2 Nintendo Co., Ltd (dále jen „Nintendo“), společnost kotovaná na burze, která má své sídlo v Kjótu (Japonsko), je společností stojící v čele skupiny společností Nintendo, které se specializují na výrobu a distribuci konzolí videoher a herních kazet určených k použití s těmito konzolemi. Činnosti společnosti Nintendo v Evropském hospodářském prostoru vykonávají na určitých územích dceřiné společnosti, které stoprocentně vlastní, přičemž hlavní dceřiná společnost je Nintendo of Europe GmbH (dále jen „NOE“). V rozhodné době NOE koordinovala určité obchodní činnosti Nintendo v Evropě a byla jejím výhradním distributorem v Německu. Na jiných zeměpisných trzích pověřila Nintendo prodejem nezávislé výhradní distributory.

3 CD-Contact Data byla výhradním distributorem společnosti Nintendo pro Belgii a Lucembursko od dubna přinejmenším do 31. prosince 1997.

4 V březnu 1995 zahájila Komise Evropských společenství šetření týkající se odvětví videoher. Na základě předběžných závěrů tohoto šetření zahájila Komise v září 1995 doplňující šetření týkající se zvláště systému distribuce společnosti Nintendo. Poté, co jedna ze společností, které jsou činné v odvětví dovozu a prodeje elektronických

her, podala stížnost, podle níž Nintendo narušovala paralelní obchod a praktikovala v Nizozemsku systém stanovení cen pro další prodej, rozšířila Komise své šetření. Ve své odpovědi na žádost Komise o informace, zaslané dne 16. května 1997, Nintendo připustila, že některé z jejích dohod o distribuci a některé z jejích všeobecných obchodních podmínek obsahovaly omezení paralelních obchodů v rámci Evropského hospodářského prostoru. Dopisem ze dne 23. prosince 1997 oznámila Nintendo Komisi, že si uvědomila „závažný problém spojený s paralelním obchodem v rámci Společenství" a vyjádřila své přání spolupracovat s Komisí. Poté, co se Nintendo doznala, přijala opatření s cílem zajistit, aby v budoucnu bylo dodržováno právo Unie, a nabídla finanční vyrovnání třetím osobám, které v důsledku jejích činností utrpěly finanční újmu.

5 Dopisem ze dne 9. června 1999 požádala Komise CD-Contact Data, aby jí oznámila, zda dokumenty zařazené ve spisech Komise, které se jí týkají, obsahují důvěrné údaje. V tomto dopise bylo rovněž uvedeno, že Komise zamýšlí zahájit formální řízení proti některým společnostem, mezi něž patří i CD-Contact Data. Dne 26. dubna 2000 zaslala Komise oznámení námitek Nintendo a dalším dotyčným podnikům, mezi něž patřila i CD-Contact Data, z důvodu porušení čl. 81 odst. 1 ES a čl. 53 odst. 1 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3). Nintendo věcnou správnost skutkových zjištění uvedených v oznámení námitek nezpochybnila.

6 Dne 30. října 2002 přijala Komise sporné rozhodnutí, jehož článek 1 zní takto:

„Následující podniky porušily čl. 81 odst. 1 [ES] a čl. 53 odst. 1 Dohody o [Evropském hospodářském prostoru] tím, že se v uvedených obdobích účastnily souboru dohod a jednání ve vzájemné shodě na trzích s konzolemi videoher a herními kazetami slu-

čitelnými s herními konzolemi vyráběnými společností Nintendo, jejichž předmětem a účinkem je omezení paralelních vývozů herních konzolí a kazet Nintendo:

[...]

– [CD-Contact Data] od 28. října 1997 do konce prosince 1997." *(neoficiální překlad)*

7 Na základě článku 3 tohoto rozhodnutí byla CD-Contact Data uložena pokuta ve výši jednoho milionu eur.

8 V bodech 195 a 196 odůvodnění sporného rozhodnutí Komise uvádí, pokud jde o paralelní vývozy z Belgie a Lucemburska, že „[CD-Contact Data] bylo jasné, že musí dbát na to, aby její zákazníci neuskutečňovali paralelní vývozy" *(neoficiální překlad)*. Vyplývá to z faxu zaslaného společností CD-Contact Data společnosti NOE dne 28. října 1997, kterým ujistila, že si nepřeje žádný vývoz. V bodě 317 odůvodnění tohoto rozhodnutí Komise konstatuje, že tento dopis ukazuje, že CD-Contact Data a Nintendo „dospěly ke ‚shodě vůle' ohledně skutečnosti, že vývozy z území [společnosti CD-Contact Data] nejsou možné a že [tato společnost] kontroluje dodávky zákazníkům […], kteří by mohli být podezříváni z uskutečňování vývozů" *(neoficiální překlad)*. V bodě 319 odůvodnění uvedeného rozhodnutí Komise uvádí, že „[CD-Contact Data] poskytla jiné důkazy naznačující, že k dohodě o omezení paralelního obchodu nepřistoupila" *(neoficiální překlad)* a že podle tvrzení této společnosti „sama vyvážela výrobky nebo je prodávala společnostem, o nichž věděla, že je vyvážejí" *(neoficiální*

překlad). V bodě 326 odůvodnění téhož rozhodnutí nicméně Komise dospěla k závěru, že skutečnost, že CD-Contact Data ve skutečnosti připustila, aby došlo k určitým paralelním vývozům, ukazuje pouze to, že ona sama „podváděla".

9 Co se týče paralelních dovozů do Belgie, Komise odkazuje v bodě 197 odůvodnění sporného rozhodnutí na skutečnost, že od září do prosince 1997 vedla CD-Contact Data korespondenci se společností NOE, která se týkala paralelních dovozů na její území s nadějí, že tento „problém" je vyřešen. Cituje v tomto ohledu tři dopisy ze dne 4. září 1997, 3. listopadu 1997 a 4. prosince 1997.

Napadený rozsudek

10 Napadeným rozsudkem Soud změnil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž nepřiznalo CD-Contact Data výhodu vyplývající z polehčující okolnosti, která spočívá v její výhradně pasivní roli při protiprávním jednání, v důsledku čehož snížil pokutu uloženou této společnosti na 500 000 eur. Ve zbývající části byla žaloba znějící na zrušení tohoto rozhodnutí zamítnuta.

11 Pokud jde zejména o první část prvního žalobního důvodu vycházející z porušení článku 81 ES, jejíž přezkum Soudem je kritizován společností Activision Blizzard v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku, byla tato část zamítnuta v bodech 46 až 70 napadeného rozsudku.

12 V bodě 52 tohoto rozsudku Soud konstatoval, že Komise pro účely svého závěru, že existovala dohoda, která byla v rozporu s čl. 81 odst. 1 ES, neodkázala na podmínky

dohody o distribuci uzavřené mezi společností Nintendo a společností CD-Contact Data jako takové. Podle Soudu Komise uvedla v tomto ohledu v bodě 196 odůvodnění sporného rozhodnutí, že „[t]ext dohody o distribuci uzavřené mezi [CD-Contact Data] a společností Nintendo umožnil prvně uvedené společnosti pasivní vývozy“ *(neoficiální překlad)*. Soud v této souvislosti zdůraznil, že na rozdíl od toho, co bylo konstatováno v případě některých distributorů uvedených ve zmíněném rozhodnutí, tato dohoda o distribuci, uzavřená téměř dva roky po zahájení šetření Komise a týkající se dotčeného systému distribuce totiž neobsahovala jako taková, žádnou doložku zakázanou čl. 81 odst. 1 ES.

13 Poté, co Soud v bodě 53 napadeného rozsudku upřesnil, že pokud jde o CD-Contact Data, odkázala Komise pouze na uzavření dohody, uvedl v bodě 54 tohoto rozsudku, že vzhledem k tomu, že neexistoval přímý listinný důkaz o uzavření písemné dohody mezi společností Nintendo a společností CD-Contact Data týkající se omezení pasivních vývozů, měla Komise za to, že účast posledně uvedené společnosti na dohodě, která byla v rozporu s čl. 81 odst. 1 ES, byla potvrzena chováním této společnosti, které bylo vyjádřeno v její korespondenci.

14 Soud měl v bodě 55 napadeného rozsudku za to, že za těchto okolností bylo třeba přezkoumat, zda s ohledem na obsah této korespondence, prokázala Komise právně dostačujícím způsobem, že existovala shoda vůle mezi společností CD-Contact Data a společností Nintendo za účelem omezení paralelního obchodu. V bodě 56 zmíněného rozsudku Soud v tomto ohledu uvedl, že Komise odkázala ve sporném rozhodnutí na všechny písemné důkazy, a zejména na fax zaslaný společností CD-Contact Data společnosti NOE dne 28. října 1997.

15 Soud v bodě 58 napadeného rozsudku uvedl, že v tomto faxu CD-Contact Data vysvětlila, že nemohla dodat některá množství výrobku společnosti BEM, velkoobchodníkovi usazenému v Belgii, který mohl potenciálně uskutečňovat paralelní obchod.

V bodě 59 tohoto rozsudku Soud konstatoval, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, ze znění uvedeného faxu jasně nevyplývá, že CD-Contact Data si byla vědoma skutečnosti, že měla zabránit paralelním vývozům a že si přála bránit se proti tvrzení společnosti Nintendo France o takových paralelních vývozech z Belgie. Podle Soudu nelze zejména přijmout s nezbytnou jistotou závěr, že „opatrnost", na kterou odkazuje CD-Contact Data ohledně klientů, kteří obecně uskutečňovali vývozy, potvrzuje, že tato společnost souhlasila s politikou sporného omezení paralelního obchodu. Soud měl krom toho za to, že výklad společnosti CD-Contact Data, podle kterého odkaz na omezená množství výrobků, kterými disponovala, musí být rovněž chápán jako informace, která ukazuje, že nemohla fakticky uskutečnit aktivní prodeje prostřednictvím velkoobchodníka usazeného v Belgii, nemůže být *a priori* vyloučen.

16 Soud v bodě 60 napadeného rozsudku poznamenal, že fax, který dne 28. října 1997 zaslala společnost CD-Contact Data společnosti NOE, však následoval přímo po zaslání dopisu ze dne 24. října 1997, kterým si společnost Nintendo France stěžovala na paralelní obchody z Belgie, která představovala území, na němž byla tedy CD-Contact Data výhradním distributorem dotyčných výrobků, a požadovala po společnosti NOE, aby přijala nezbytná opatření za účelem vyřešení „problémů", které jí tyto vývozy působily. Podle Soudu společnost CD-Contact Data tak považovala za nezbytné obhájit množství, kterým disponovala, a podmínky, za nichž vyvážela dotčené výrobky, v důsledku stížnosti, která se týkala uvedených paralelních vývozů.

17 Soud v bodě 61 napadeného rozsudku konstatoval, že co se týče dokumentů týkajících se paralelních dovozů do Belgie a Lucemburska, Komise odkázala na skutečnost, že systém skutečné spolupráce a výměny informací ohledně paralelního obchodu byl zaveden společností Nintendo a některými jejími schválenými distributory, mezi něž patří CD-Contact Data. Co se týče této společnosti, její účast na systému výměny

informací vyplývá podle Soudu z několika dopisů citovaných v bodě 197 odůvodnění sporného rozhodnutí.

18 Soud měl v bodě 62 tohoto rozsudku za to, že znění těchto jednotlivých dopisů umožňuje logickým rozvedením úvah uvedených v předcházejících bodech zmíněného rozsudku dospět k závěru, že jejich cílem bylo odsoudit paralelní dovozy výrobků Nintendo do Belgie a že byly součástí systému výměny informací zavedeného společností Nintendo. Soud v této souvislosti v bodech 63 až 66 uvedeného rozsudku citoval dva dopisy, které zaslala společnost CD-Contact Data společnosti NOE dne 4. září 1997 a dne 3. listopadu 1997, fax, který zaslala společnost CD-Contact Data společnosti Nintendo France dne 12. listopadu 1997, jakož i dokument, který zaslala společnost NOE společnosti CD-Contact Data dne 4. prosince 1997.

19 V bodě 67 napadeného rozsudku Soud rozhodl, že skutečnost, že se CD-Contact Data ve skutečnosti účastnila paralelního obchodu tím, že vyvážela výrobky zákazníkům nacházejícím se mimo území Belgie a Lucemburska, nemůže tento závěr zpochybnit. V tomto ohledu měl za to, že skutečnost, že se podnik, jehož účast na jednání ve vzájemné shodě, které je podle čl. 81 odst. 1 ES protiprávní, je prokázána, na trhu nechoval v souladu s tím, na čem se dohodl se svými soutěžiteli, nepředstavuje nutně okolnost, která musí být zohledněna. Podle Soudu podnik, který navzdory jednání ve vzájemné shodě se svými soutěžiteli nadále sleduje politiku na trhu, která se liší od dohodnuté politiky, se může pouze pokoušet využít kartelovou dohodu ve svůj prospěch.

20 Co se týče důkazů o zákazu paralelních dovozů do Belgie a Lucemburska, v bodě 68 napadeného rozsudku Soud rozhodl, že CD-Contact Data nemůže tvrdit, že dopisy citované Komisí byly vykládány nesprávně v rozsahu, v němž se těmito dopisy pouze chtěla ujistit, že cena, kterou platila společnosti Nintendo za dotčené výrobky, nebyla

příliš vysoká. Podle Soudu tak z výkladu všech těchto dopisů, zejména z faxu ze dne 12. listopadu 1997, který zaslala společnost CD-Contact Data společnosti Nintendo France, totiž vyplývá, že uvedená korespondence se týkala ceny dotčených výrobků ve více či méně přímém vztahu s existencí paralelních dovozů.

21 Soud v bodech 69 a 70 napadeného rozsudku z těchto úvah vyvodil, že Komise se nedopustila pochybení, když dospěla k závěru, že CD-Contact Data se účastnila dohody, jejímž předmětem bylo omezení paralelního obchodu, a proto zamítl první část prvního žalobního důvodu dovolávaného touto společnosti ve své žalobě.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

22 Activision Blizzard navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítl žalobu na neplatnost podanou proti spornému rozhodnutí;

– zrušil sporné rozhodnutí přinejmenším v rozsahu, v němž se jí týká;

– podpůrně zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítá žalobu na neplatnost podanou proti spornému rozhodnutí, a vrátil věc Tribunálu;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

23 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek a uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

24 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje společnost Activision Blizard tři důvody, které kritizují přezkum první části prvního žalobního důvodu, která vycházela z porušení čl. 81 odst. 1 ES, provedený Soudem v bodech 46 až 70 napadeného rozsudku.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

25 Prvním důvodem kasačního opravného prostředku Activision Blizzard tvrdí, že Soud se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně právně kvalifikoval skutkové okolnosti a dospěl k závěru o existenci protiprávní dohody ve smyslu čl. 81 odst. 1 ES mezi společností NOE a společností CD-Contact Data. Toto nesprávné posouzení vyplývá z okolnosti, že Soud při přezkumu důkazů dovolávaných Komisí nezohlednil rozdíl z hlediska právního účinku mezi omezením aktivního paralelního obchodu a omezením pasivního paralelního obchodu.

26 Activision Blizzard v tomto ohledu zdůrazňuje, že dohoda o distribuci uzavřená mezi společností Nintendo a společností CD-Contact Data zakazovala aktivní paralelní obchod, přičemž zároveň povolovala pasivní paralelní obchod. Jak Soud potvrdil v bodě 52 napadeného rozsudku, tato dohoda byla z hlediska čl. 81 odst. 1 ES zcela legální.

27 S ohledem na zákaz provádění aktivního paralelního obchodu stanovený v dohodě o distribuci, podle jejího názoru není překvapením, že společnosti CD-Contact Data a NOE si navzájem poskytly informace ohledně paralelních dovozů do Belgie, o čemž svědčí fax zaslaný společností CD-Contact Data společnosti Nintendo dne 28. října 1997, vykládaný ve spojení s dopisy citovanými ve 197. bodě odůvodnění sporného rozhodnutí.

28 K tomu, aby Soud provedl správnou právní analýzu skutkových okolností, měl podle ní poté, co prokázal, že CD-Contact Data se účastnila výměny informací o paralelních dovozech, určit, zda se předmětné chování týkalo omezení aktivních paralelních prodejů v souladu s dohodou o distribuci, nebo zda se týkalo i protiprávního omezení pasivních paralelních prodejů. Bez prokázání existence dohody usilující o více než omezení aktivních prodejů Soud podle navrhovatelky nemohl dospět k závěru, že CD-Contact Data byla stranou dohody, jež byla v rozporu s čl. 81 odst. 1 ES.

29 Activision Blizzard z toho činí závěr, že jelikož Soud neprovedl uvedenou analýzu, nemohl, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, rozhodnout, že Komise dostatečně prokázala, že cílem chování CD-Contact Data bylo omezit pasivní prodeje.

30 Podpůrně navrhovatelka tvrdí, že Soud přinejmenším porušil povinnost uvést odůvodnění, která mu přísluší, v rozsahu, v němž napadený rozsudek vůbec neuvádí důvody, proč k rozlišení mezi aktivním paralelním obchodem a pasivním paralelním obchodem nemělo být za okolností tohoto případu přihlíženo.

31 Komise uznala, že nařízení Komise (EHS) č. 1983/83 ze dne 22. června 1983 o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod o výhradní distribuci (Úř. věst. L 173, s. 1), které je *ratione temporis* použitelné na skutkové okolnosti projednávaného případu, umožňuje zakázat výhradnímu distributorovi, aby aktivně vyhledával klienty mimo své území, a že dohoda o distribuci uzavřená mezi CD-Contact Data a Nintendo obsahovala takový zákaz aktivních prodejů, který jako takový nebyl v rozporu s čl. 81 odst. 1 ES. Zdůrazňuje nicméně, že uvedené nařízení se nepoužije, pokud se strany dohodnou na vytvoření situace absolutní územní ochrany, v rámci níž je výhradním distributorům zcela zakázáno prodávat mimo své území nebo klientům, kteří mají v úmyslu vyvážet. Tak tomu přitom bylo v projednávaném případě.

32 Komise má za to, že Soud se nedopustil nesprávného právního omylu, když sporné rozhodnutí v tomto směru potvrdil. Je především toho názoru, že jelikož Soud prokázal existenci dohody uzavřené mezi CD-Contact Data a Nintendo za účelem omezení paralelního obchodu jako takového, bylo zbytečné, aby se navíc zabýval v odůvodnění svého rozsudku rozlišením mezi aktivními a pasivními prodeji distributorů.

Závěry Soudního dvora

33 Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka v podstatě vytýká Soudu, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když nepřezkoumal,

zda jediným cílem chování CD-Contact Data, jak bylo vyjádřeno v korespondenci, na níž je založeno sporné rozhodnutí, bylo omezit aktivní paralelní prodeje v souladu s dohodou o distribuci uzavřenou mezi CD-Contact Data a Nintendo, nebo zda se toto chování týkalo i omezení pasivních paralelních prodejů.

34 Je přitom třeba konstatovat, že v rozporu s tvrzeními navrhovatelky Soud v napadeném rozsudku takový přezkum provedl, takže uvedený důvod není skutkově podložený.

35 Soud totiž nejprve v bodě 52 napadeného rozsudku poznamenal, že uvedená dohoda o distribuci jako taková a na rozdíl od dohod o distribuci uzavřených dříve s některými dalšími distributory společnosti Nintendo neobsahovala žádnou doložku zakázanou čl. 81 odst. 1 ES, vzhledem k tomu, že umožňovala CD-Contact Data, aby pasivně vyvážela..

36 Poté Soud v bodech 54 a 55 uvedeného rozsudku uvedl, že vzhledem k tomu, že neexistoval přímý listinný důkaz o uzavření písemné dohody týkající se omezení pasivních vývozů, bylo třeba přezkoumat, zda Komise, která se opřela o korespondenci vedenou mezi CD-Contact Data, NOE a Nintendo France, jež je uvedena ve sporném rozhodnutí, prokázala právně dostačujícím způsobem účast CD-Contact Data na dohodě, která byla v rozporu s čl. 81 odst. 1 ES.

37 Konečně Soud v bodě 59 napadeného rozsudku výslovně uznal, že výklad navrhovatelky týkající se faxu zaslaného dne 28. října 1997 společností CD-Contact Data společnosti NOE, podle kterého odkaz na omezená množství výrobků, kterými disponovala, musí být rovněž chápán jako informace, která ukazuje, že nemohla fakticky uskutečnit aktivní prodeje prostřednictvím velkoobchodníka usazeného v Belgii, nemůže být *a priori* vyloučen.

38 Z toho vyplývá, že Soud zhodnotil důkazy předložené Komisí ve světle skutečnosti, že dohoda o distribuci uzavřená mezi CD-Contact Data a Nintendo stanovila na první pohled legální zákaz aktivních paralelních prodejů, přičemž zohlednil argument CD-Contact Data, podle něhož tato skutečnost vysvětluje obsah uvedeného faxu.

39 Pokud Soud nicméně v bodě 69 napadeného rozsudku zjistil účast CD-Contact Data na protiprávní dohodě, bylo to z toho důvodu, že na základě analýzy veškeré korespondence označené Komisí, kterou provedl v bodech 60 až 68 zmíněného rozsudku, dospěl k závěru, že z této korespondence vyplývá, že existovala u CD-Contact Data a Nintendo shoda vůle, jejímž cílem bylo omezit nejen aktivní prodeje, ale obecně paralelní obchod.

40 Za těchto podmínek musí být první důvod kasačního opravného prostředku uplatňovaný Activision Blizzard zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

41 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Activision Blizzard tvrdí, že Soud zkreslil důkazy, když měl za to, že z dokumentů citovaných v bodech 56 až 68 napadeného rozsudku vyplývá sledování protiprávního cíle. Odkazuje zejména na faxy ze dne 4. září 1997, jakož i ze dne 3. prosince 1997 a 12. prosince 1997, v nichž si CD-Contact Data stěžovala na vývozy do Belgie, k nimž docházelo v rozporu

s výhradními právy, která jí byla udělena na tomto území dohodou o distribuci, přičemž jako vyjednávací prostředek použila informace týkající se cen dovážených výrobků, aby dosáhla výhodnější nákupní ceny ze strany NOE. Závěr, že tyto dokumenty se týkaly jiné věci než legálního omezení aktivních prodejů na území, na němž měla výhradní práva CD-Contact Data, nebo způsobu, jakým tato společnost tlačila na svého dodavatele, aby snížil nákupní cenu, je v rozporu s obsahem uvedených dokumentů.

42 Navrhovatelka tvrdí, že v této souvislosti vyplývá z faxu ze dne 3. listopadu 1997, že CD-Contact Data chtěla upozornit na možný případ aktivních prodejů pocházejících z Německa na belgickém trhu.

43 Pokud jde o fax ze dne 12. listopadu 1997 zaslaný společnosti Nintendo France, jeho obsah vůbec nenaznačuje, že CD-Contact Data vykonávala nátlak za účelem omezení pasivních paralelních dovozů. Odkaz na „paralelní dovozy" znamenal zejména, že tyto dovozy byly legální. Krom toho podle nařízení Komise (ES) č. 2790/1999 ze dne 22. prosince 1999 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě (Úř. věst. L 336, s. 21) je podle ní povoleno i narušování pasivních prodejů společnosti Nintendo France, vzhledem k tomu, že tato společnost byla dceřinou společností dodavatele.

44 Fax ze dne 4. září 1997 v rozsahu, v němž může představovat důkaz, navzdory tomu, že byl zaslán před obdobím, v němž došlo k domnělému protiprávnímu jednání, neobsahuje žádný důkaz o úmyslu narušovat pasivní paralelní obchod. Naopak z tohoto faxu podle ní vyplývá, že CD-Contact Data se snažila použít informace týkající se cen dovážených výrobků jako vyjednávací prostředek za účelem dosažení výhodnější ceny ze strany NOE.

45 Navrhovatelka má za to, že se Komise na ni snaží přenést důkazní břemeno, když tvrdí, že tyto dokumenty neprokazují, že jejich autoři rozlišovali mezi aktivními a pasivními prodeji, jako kdyby příslušelo CD-Contact Data prokázat, že jednala v souladu s článkem 81 ES. Soudní dvůr však jasně uvedl v rozsudku ze dne 13. července 1966, Consten a Grundig v. Komise (56/64 a 58/64, Recueil, s. 429), že přenos důkazního břemena na protistranu není v tomto ohledu dovolen.

46 Navrhovatelka krom toho připomíná, že na rozdíl od předchozích dohod uzavřených mezi Nintendo a jinými smluvními stranami, které skutečně přiznaly, že se účastnily protiprávního systému, dohoda o distribuci podepsaná CD-Contact Data byla v souladu s výsledky diskuzí, které proběhly mezi společností Nintendo a Komisí, a zakazovala pouze aktivní prodeje. Za těchto podmínek a jelikož neexistuje důkaz o opaku, nelze předpokládat, že CD-Contact Data vykládala tuto dohodu jinak než jako dohodu zakazující aktivně nabízet výrobky na územích, na kterých měli výhradní práva jiní distributoři a naopak. Krom toho jednání společnosti CD-Contact Data bylo v souladu s tímto výkladem. CD-Contact Data tak podle navrhovatelky usnadnila pasivní prodeje ve Francii a zároveň informovala NOE o porušování zákazu aktivních prodejů uvedeném v dohodě o distribuci.

47 Komise tvrdí, že druhý důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný nebo, podpůrně, neopodstatněný, jelikož navrhovatelka neuplatnila žádnou skutečnost prokazující, že Soud zkreslil zjevný smysl předložených důkazů.

48 Komise především tvrdí, že žádný ze tří dokumentů uvedených navrhovatelkou, a sice faxy ze dne 4. září 1997, jakož i ze dne 3. listopadu 1997 a 12. listopadu 1997, neobsahuje skutečnost prokazující, že jejich autoři rozlišovali mezi aktivními a pasivními prodeji. Soud krom toho podle ní nevyložil tyto dokumenty odděleně od kontextu, jehož jsou součástí, ale posoudil veškeré důkazy. Na základě přezkumu všech důkazů

podle Komise z předmětné korespondence vyplývá, že CD-Contact Data se účastnila na informačním systému určenému k oznamování jakýchkoli paralelních dovozů, čímž uvedená korespondence potvrzuje, že tato společnost přistoupila k dohodě, jejímž cílem bylo omezení paralelního obchodu jako takového.

49 Podle Komise je třeba zohlednit kontext, v němž docházelo k výměně informací mezi CD-Contact Data a Nintendo. Již před vstupem CD-Contact Data do distribuční sítě Nintendo, tato společnost a někteří její distributoři zavedli systém, jehož cílem bylo zlepšit ochranu přiznanou výhradním distributorům za účelem dosažení stavu absolutní územní ochrany a jehož základním prvkem byl systém výměny informací o paralelním obchodu. Nintendo krom toho v tomto protiprávním jednání údajně pokračovala, i když věděla o šetření vedeném Komisí.

Závěry Soudního dvora

50 Svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku se navrhovatelka dovolává zkreslení důkazů Soudem, zejména faxů ze dne 4. září 1997, jakož i ze dne 3. listopadu 1997 a 12. listopadu 1997, které zaslala společnost CD-Contact Data společnosti NOE či společnosti Nintendo France.

51 Úvodem je třeba připomenout, že z článku 225 ES a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora vyplývá, že Soudní dvůr není příslušný ke zjišťování skutkového stavu ani v zásadě k přezkoumávání důkazů, které Soud přijal na podporu tohoto skutkového stavu. Pokud byly tyto důkazy řádně získány a byly dodrženy obecné právní zásady a procesní pravidla použitelná v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů, přísluší samotnému Soudu posoudit hodnotu, kterou je třeba přiznat důkazům, které mu byly předloženy. Takové posouzení tudíž nepředstavuje, s výhradou případu

zkreslování těchto důkazů, právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (viz zejména rozsudek ze dne 18. března 2010, Trubowest Handel a Makarov v. Rada a Komise, C-419/08 P, Sb. rozh. s. I-2259, body 30 a 31, jakož i citovaná judikatura).

52 V projednávaném případě navrhovatelka uvádí dostatečně podrobně, že posouzení uvedených faxů, které učinil Soud, je v rozporu s obsahem těchto dokumentů. V rozporu s tvrzením Komise je za těchto podmínek druhý důvod kasačního opravného prostředku přípustný.

53 Pokud jde o opodstatněnost tohoto důvodu, je třeba uvést, že podle ustálené judikatury musí zkreslení zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (viz rozsudek ze dne 6. dubna 2006, General Motors v. Komise, C-551/03 P, Sb. rozh. s. I-3173, bod 54; výše uvedený rozsudek Trubowest Handel a Makarov v. Rada a Komise, bod 32 a rozsudek ze dne 2. září 2010, Komise v. Deutsche Post, C-399/08 P, Sb. rozh. s. I-7831, bod 64).

54 Avšak, i kdyby bylo dovoleno vykládat předmětné faxy ve smyslu navrhovaném navrhovatelkou, bylo by třeba nicméně konstatovat, že výklad textu těchto faxů, který navrhuje, není jediný možný a že z rozdílného posouzení těchto faxů, které učinil Soud, nevyplývá žádné zkreslení jejich obsahu. Zvláště argumentace uvedená navrhovatelkou na podporu druhého důvodu kasačního opravného prostředku jasně neukazuje žádnou věcnou nesprávnost ve výkladu uvedených faxů, který učinil Soud.

55 V tomto ohledu je třeba především uvést, že na rozdíl od toho, co navrhovatelka patrně naznačuje, z faxu ze dne 3. listopadu 1997 nikterak zjevně nevyplývá, že jím chtěla CD-Contact Data pouze upozornit na případ aktivních prodejů uskutečňovaných jiným distributorem společnosti Nintendo v rozporu s dohodou o distribuci.

56 Pokud jde o faxy ze dne 4. září 1997 a 12. listopadu 1997, navrhovatelka v podstatě zpochybňuje jejich důkazní sílu, když tvrdí, že z nich dostatečně jasně nevyplývá, že jejich předmět byl protiprávní, aniž však prokázala, že smysl, který Soud dal těmto faxům, je zřejmě v rozporu s jejich obsahem.

57 Je třeba v této souvislosti připomenout, že přezkum, který provádí Soudní dvůr za účelem posouzení tohoto důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícího ze zkreslení uvedených faxů, je omezen na ověření toho, zda Soud zjevně nepřekročil meze přiměřeného posouzení těchto faxů, když na jejich základě konstatoval účast CD-Contact Data na protiprávní dohodě, jejímž cílem bylo obecně omezit paralelní obchod. V projednávaném případě Soudnímu dvoru tedy nepřísluší, aby nezávisle posuzoval, zda Komise prokázala právně dostačujícím způsobem takovou účast a splnila tak důkazní břemeno, které jí přísluší k prokázání porušení právních pravidel o hospodářské soutěži, nýbrž určil, zda Soud, když dospěl k závěru, že tomu tak skutečně bylo, vyložil uvedené faxy způsobem, který je zjevně v rozporu s jejich zněním, což ovšem není ten případ.

58 Z výše uvedeného vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

59 Třetím důvodem kasačního opravného prostředku Activision Blizzard tvrdí, že i kdyby Soudní dvůr rozhodl, že dokumenty citované v bodech 56 až 68 napadeného rozsudku obsahují více než pouze legální omezení aktivního obchodu, Soud se dopustil zjevně nesprávného posouzení, když dospěl k závěru, že tyto dokumenty představují dostatečný důkaz o existenci dohody ve smyslu čl. 81 odst. 1 ES uzavřené mezi CD-Contact Data a NOE. Z judikatury Soudu a Soudního dvora totiž vyplývá, že taková dohoda vyžaduje zaprvé jednostrannou politiku přijatou společností NOE, jejíž cíl by byl protisoutěžní, přičemž může mít formu implicitního nebo výslovného vyzvání ke sledování takového cíle určeného společnosti CD-Contact Data a zadruhé přinejmenším mlčky učiněný souhlas této společnosti. V napadeném rozsudku přitom Soud použil tato kritéria nesprávně nebo přinejmenším porušil povinnost uvést odůvodnění, kterou má v tomto ohledu.

60 Pokud jde o první dovolávané kritérium, navrhovatelka tvrdí, že Soud založil svůj závěr, podle něhož Nintendo jednostranně přijala politiku, jejímž cílem bylo uložit CD-Contact Data povinnost narušovat paralelní prodeje, na pouhé skutečnosti, že Nintendo zavedla v roce 1991 systém výměny informací za účelem kontroly pasivních paralelních dovozů. Navrhovatelka poukazuje zejména na to, že Soud nevysvětlil, jak Nintendo vnutila společnosti CD-Contact Data tuto protiprávní politiku tím, že ji vyzvala, aby se na ní účastnila.

61 Soud krom toho podle navrhovatelky nepřezkoumal takové relevantní otázky, jako jsou neexistence jasných důkazů o tom, že společnost Nintendo vnutila tuto politiku

společnosti CD-Contact Data, neexistence systému dohledu a pokut uložených společnosti CD-Contact Data, rozdíl mezi zněním dohody o distribuci uzavřené mezi Nintendo a CD-Contact Data a dřívějšími dohodami uzavřenými s jinými distributory a konečně skutečnost, že vztahy mezi společností Nintendo a jejími výhradními distributory byly v době, kdy se CD-Contact Data stala distributorem Nintendo, již dva roky bedlivě sledovány Komisí. Tyto faktory, činí podle jejího názoru skutečnost, že by Nintendo vyzvala CD-Contact Data, aby se účastnila na protiprávním systému výměny informací a používala tento systém stejným způsobem jako ve vztazích s jinými distributory, velmi nepravděpodobnou.

62 Pokud jde o dovolávané druhé kritérium, Activision Blizzard má za to, že Soud správně neprokázal, že CD-Contact Data souhlasila s politikou, kterou jednostranně přijala společnost Nintendo.

63 Navrhovatelka se zvláště domnívá, že Soud měl v bodě 67 napadeného rozsudku nesprávně za to, že okolnost, že CD-Contact Data se v praxi účastnila na pasivním paralelním obchodu tím, že vyvážela výrobky určené klientům nacházejícím se mimo Belgie a Lucemburska, nemůže zpochybnit existenci shody vůle. Když se Soud v tomto ohledu opřel o svou judikaturu týkající se horizontálních dohod, a sice o rozsudek ze dne 29. listopadu 2005, Union Pigments v. Komise (T-62/02, Sb. rozh. s. II-5057), přehlédl skutečnost, která vyplývá z ustálené judikatury, a to že v případě vertikálních dohod mohou takové vývozy zpochybnit souhlas distributora s protiprávní politikou dodavatele, jejímž cílem je narušovat paralelní obchod.

64 Navrhovatelka krom toho tvrdí, že faktory, které představují dostatečné důkazy o existenci horizontální dohody, nemohou být za žádných okolností považovány za faktory, které představují také dostatečné důkazy o účasti podniku na vertikální dohodě,

zvláště tehdy, musí-li být shoda vůle založená na mlčky učiněném souhlasu s jednostranně přijatou politikou.

65 Zaprvé, na rozdíl od kontaktů mezi soutěžiteli, jsou kontakty mezi dodavateli a distributory týkající se obchodní praxe, zvláště v rámci systému výhradní distribuce, normální, a dokonce nezbytné. Zadruhé v rámci vertikálních vztahů nejsou dohody, jejichž cílem je omezit hospodářskou soutěž, nutně uzavřené v zájmu distributora. Zatřetí, na rozdíl od vztahu mezi soutěžiteli, jsou ve vertikálním vztahu distributoři závislí na dodávkách jejich dodavatele, a proto jsou ve slabší pozici ve vztahu k dodavateli, což způsobuje, že pro tyto distributory je obtížnější otevřeně projevit nesouhlas s politikou přijatou jejich dodavatelem.

66 Navrhovatelka tvrdí, že za těchto podmínek by skutečnost, že distributor neprojeví otevřeně nesouhlas s politikou vedenou svým dodavatelem, neměla být okamžitě považována za souhlas tohoto distributora s dohodou, zvláště tehdy, pokud lze prokázat, že tento distributor v praxi nejednal v souladu s přáním uvedeného dodavatele.

67 Komise má za to, že nic ve Smlouvě o ES ani v judikatuře nepodporuje argument, podle něhož by ve věcech, v nichž se jedná o vertikální dohody, byla za účelem prokázání shody vůle nezbytná rozdílná úroveň důkazů, než je úroveň, která je vyžadována ve věcech, v nichž se jedná o horizontální dohody. Rozlišení mezi horizontálními a vertikálními dohodami je relevantní pro posouzení omezujících účinků na hospodářskou soutěž, ale není relevantní pro účely určení toho, čím je dána shoda vůle.

68 Podle Komise žádný ze tří důvodů dovolávaných navrhovatelkou k odůvodnění toho, že Soud měl učinit rozlišení, které navrhuje, není přesvědčivý. Zaprvé Soud dospěl k závěru o existenci dohody nikoliv z důvodu, že CD-Contact Data a Nintendo udržovaly kontakt, ale proto, že z obsahu dokumentů uvedených v bodech 56 až 66 napadeného rozsudku vyplývá shoda vůle, jejímž cílem bylo omezit paralelní obchod. Zadruhé z vertikálních protisoutěžních dohod, které omezují paralelní obchod, stejně jako z horizontálních protisoutěžních dohod mohou mít prospěch účastníci těchto dohod, i když je tito všichni účastníci nedodržují. Zatřetí je obtížné ohodnotit, nakolik je v rámci vertikálního vztahu obtížnější vyjádřit svůj nesouhlas s protisoutěžním jednáním než v rámci horizontálního vztahu.

69 Komise z toho činí závěr, že Soud se nedopustil nesprávného právního posouzení a dostatečně odůvodnil svůj rozsudek, když rozhodl, že Komise prokázala právně dostačujícím způsobem existenci dohody mezi CD-Contact Data a Nintendo, jejímž cílem bylo omezení paralelního obchodu. Má za to, že ve zbývající části navrhovatelka předkládá nepřípustnou argumentaci, jelikož po Soudním dvoru žádá, aby znovu posoudil skutková zjištění.

Závěry Soudního dvora

70 V rámci svého třetího důvodu kasačního opravného prostředku Activision Blizzard tvrdí, že Soud se dopustil zjevně nesprávného posouzení, když měl za to, že dokumenty dovolávané Komisí představují dostatečný důkaz o existenci dohody uzavřené mezi CD-Contact Data a Nintendo, která je v rozporu s čl. 81 odst. 1 ES. Vytýká Soudu zejména to, že nesprávně použil v kontextu projednávaného případu týkajícího se vertikálního vztahu judikaturu, podle níž uzavření takové dohody předpokládá

implicitní nebo výslovnou výzvu jedné ze stran ke společnému sledování protisoutěžního cíle a dále přinejmenším mlčky učiněný souhlas druhé strany. Podpůrně poukazuje na to, že Soud napadený rozsudek dostatečně neodůvodnil.

71 Nejdříve je třeba konstatovat, že v rozporu s tím, co patrně naznačuje navrhovatelka, úroveň důkazů vyžadovaná k prokázání existence protisoutěžní dohody v rámci vertikálního vztahu není v zásadě vyšší než úroveň vyžadovaná v rámci horizontálního vztahu.

72 Je zajisté pravda, že skutečnosti, které by mohly případně umožnit v rámci horizontálního vztahu dospět k závěru o existenci protisoutěžní dohody mezi soutěžiteli, se mohou ukázat jako nepřiměřené k prokázání existence takové dohody v rámci vertikálního vztahu mezi výrobcem a distributorem, vzhledem k tomu, že v takovém vztahu jsou určité kontakty legitimní. To však nic nemění na skutečnosti, že existence protiprávní dohody musí být posuzována s ohledem na všechny relevantní faktory, jakož i na hospodářský a právní kontext každého případu. Otázka, zda důkaz umožňuje prokázat uzavření dohody v rozporu s čl. 81 odst. 1 ES, nebo nikoliv, nemůže být tedy posuzována abstraktně podle toho, zda se jedná o vertikální nebo horizontální vztah, a odděleně od kontextu a jiných faktorů charakterizujících daný případ.

73 V projednávaném případě vyplývá zejména z bodu 55 napadeného rozsudku, že Soud analyzoval korespondenci, na níž je založeno sporné rozhodnutí, aby určil, zda tato korespondence prokazuje existenci shody vůle mezi CD-Contact Data a Nintendo s cílem omezit paralelní obchod. Na základě posouzení veškeré této korespondence a kontextu, jehož je součástí, došel Soud k závěru, že taková shoda vůle skutečně existovala.

74 Z přezkumu argumentů dovolávaných navrhovatelkou na podporu svého třetího důvodu kasačního opravného prostředku přitom nevyplývá právní omyl při tomto posouzení.

75 Pokud jde zaprvé o posouzení otázky, zda Nintendo výslovně nebo implicitně vyzvala CD-Contact Data ke spolupráci za účelem narušování paralelního obchodu, je třeba konstatovat, že v rozporu s tvrzením navrhovatelky, se Soud v tomto ohledu opřel nejen o okolnost, že Nintendo rozvinula v 90. letech systém výměny informací za účelem omezení paralelního obchodu, ale především o skutečnost, že korespondence, kterou si vyměnily společnosti NOE, Nintendo France a CD-Contact Data prokazuje, že CD-Contact Data byla součástí uvedeného systému, což nutně předpokládá výzvu v tomto smyslu ze strany společnosti Nintendo.

76 Navrhovatelka nemůže s úspěchem Soudu vytýkat ani to, že nepřezkoumal relevantní faktory při svém posouzení existence takové výzvy.

77 Předně je třeba uvést, že Soudní dvůr již konstatoval, že přezkum existence systému dohledu a sankcí není nezbytný ve všech případech k tomu, aby se o dohodě mělo za to, že je v rozporu s čl. 81 odst. 1 ES (viz v tomto smyslu zejména rozsudek ze dne 6. ledna 2004, BAI a Komise v. Bayer, C-2/01 P a C-3/01 P, Recueil, s. I-23, bod 84).

78 Dále z bodu 52 napadeného rozsudku vyplývá, že Soud zohlednil skutečnost, že na rozdíl od dřívějších dohod o distribuci uzavřených společností Nintendo s jinými distributory, dohoda o distribuci uzavřená s CD-Contact Data neobsahovala zakázanou doložku.

79 Konečně, v rozsahu, v němž navrhovatelka tvrdí, že korespondence analyzovaná Soudem nepředstavuje dostatečně jasný důkaz a že neexistence systému dohledu, rozdíl mezi dohodou o distribuci uzavřenou CD-Contact a dřívějšími dohodami, jakož i dohled Komise nad vztahy mezi společnosti Nintendo a jejími distributory od roku 1995, vedou k tomu, že skutečnost, že Nintendo vyzvala CD-Contact Data k účasti na protiprávním systému výměny informací, je velmi nepravděpodobná, stačí konstatovat, že touto argumentací se navrhovatelka omezuje na to, že vyzývá Soudní dvůr, aby svým vlastním posouzením nahradil posouzení Soudu, takže uvedená argumentace je v souladu s judikaturou citovanou v bodě 51 tohoto rozsudku nepřípustná.

80 Pokud jde zadruhé o posouzení otázky, zda CD-Contact Data souhlasila alespoň mlčky s výzvou k účasti na dohodě, jejímž cílem bylo omezení paralelního obchodu, kterou jí učinila společnost Nintendo, je třeba nejdříve uvést, že z bodů 59 až 66 napadeného rozsudku vyplývá zvláště, že na rozdíl od toho, co patrně naznačuje navrhovatelka, vyvodil Soud existenci takového souhlasu nikoliv ze skutečnosti, že CD-Contact Data neprotestovala proti této protisoutěžní politice společnosti Nintendo, ale z korespondence dovolávané Komisí, a zejména ze skutečnosti, že cílem faxů ze dne 4. září 1997, jakož i ze dne 3. listopadu 1997 a 12. listopadu 1997, které zaslala společnost CD-Contact Data společnosti NOE nebo společnosti Nintendo France, bylo oznámení paralelních dovozů do Belgie, která byla územím, na němž měla CD-Contact Data výhradní práva.

81 Dále je třeba konstatovat, že Soud se nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 67 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že okolnost, že CD-Contact Data se v praxi účastnila pasivního paralelního obchodu tím, že vyvážela výrobky klientům mimo území Belgie a Lucemburska, nemůže zpochybnit existenci shody vůle.

82 Ačkoliv tato okolnost zajisté představuje jeden z relevantních faktorů, který musí být zohledněn při posouzení případného souhlasu společnosti CD-Contact Data s výzvou společnosti Nintendo, nic to nemění na tom, že samotná tato okolnost není rozhodující a nemůže bez dalšího vyloučit existenci takového souhlasu. V rozporu s tím, co uvádí navrhovatelka, tak může mít výhradní distributor zájem nejen na dohodě s výrobcem za účelem omezení paralelního obchodu s cílem více chránit vlastní distribuční území, ale také na tom, aby tajně prodával v rozporu s touto dohodou a tím se snažil využít ji výlučně ve svůj prospěch. Proto Soud mohl, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, dojít k závěru, že z posouzení všech relevantních faktorů, a zejména korespondence dovolávané Komisí, vyložených v konkrétním kontextu projednávaného případu, vyplývá, že CD-Contact Data skutečně přijala výzvu společnosti Nintendo ke spolupráci za účelem omezení paralelního obchodu.

83 Konečně pokud jde o argument navrhovatelky, podle něhož Soud s ohledem na nejednoznačný charakter uvedené korespondence a na skutečnost, že CD-Contact Data uskutečnila významné vývozy, měl dojít k závěru, že souhlas společnosti CD-Contact Data s protisoutěžní politikou společnosti Nintendo nebyl prokázán, stačí konstatovat, že tento argument je podle judikatury citované v bodě 51 tohoto rozsudku nepřípustný, jelikož žádá Soudní dvůr, aby svým posouzením nahradil posouzení Soudu.

84 V rozsahu, v němž se navrhovatelka podpůrně dovolává nedostatečného odůvodnění napadeného rozsudku, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury povinnost uvést odůvodnění, která přísluší Soudu, mu neukládá, aby poskytl vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každou z úvah uvedených účastníky sporu. Odůvodnění Soudu tedy může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody rozhodnutí Soudu, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl provést svůj soudní přezkum (viz zejména rozsudky ze dne 22. května 2008, Evonik Degussa v. Komise, C-266/06

P, bod 103, jakož i ze dne 20. května 2010, Gogos v. Komise, C-583/08 P, Sb. rozh. s. I-4469, bod 30 a citovaná judikatura).

85 Z výše uvedeného přitom vyplývá, že napadený rozsudek byl dostatečně odůvodněn k tomu, aby umožnil Soudnímu dvoru provést přezkum legality tohoto rozsudku a navrhovatelce seznámit se s důvody, které vedly Soud k závěru, že se účastnila na dohodě, jejímž cílem bylo omezit paralelní obchod.

86 Proto musí být třetí důvod kasačního opravného prostředku zčásti odmítnut jako nepřípustný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný.

87 Jelikož nebylo možno vyhovět žádnému ze tří důvodu uplatněných navrhovatelkou na podporu jejího kasačního opravného prostředku, musí být kasační opravný prostředek v plném rozsahu zamítnut.

K nákladům řízení

88 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a společnost Activision Blizzard neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Activision Blizzard Germany GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.